

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (sestā palāta)

2011. gada 13. aprīlī*

Lieta T-320/09

Planet AE, Atēnas (Grieķija), ko pārstāv V. Hristians [*V. Christianos*], advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv D. Triandafilu [*D. Triantafillou*] un F. Dentilaks [*F. Dintilhac*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — grieķu.

par prasību atcelt Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) lēmumus, ar kuriem tas lūdza reģistrēt prasītāju agrās brīdināšanas sistēmā (*ABS*), aktivizējot attiecīgi *W1a* brīdinājumu un vēlāk *W1b* brīdinājumu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs E. Moavero Milanezi [*E. Moavero Milanesi*], tiesneši N. Vāls [*N. Wahl*] (referents) un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Lai cīnītos pret krāpšanu un jebkuru citu nelikumīgu darbību, kas negatīvi ietekmē Kopienas finanšu intereses, Eiropas Kopienu Komisija 2008. gada 16. decembrī pieņēma Lēmumu 2008/969/EK, Euratom, par agrās brīdināšanas sistēmu Komisijas kredītrīkotāju un izpildaģentūru vajadzībām (OV L 344, 125. lpp.). Agrās brīdināšanas sistēmas (*ABS*) mērķis ir nodrošināt Komisijā un tās izpildaģentūrās ierobežotas

pieejamības informācijas apriti par trešām personām, kas varētu radīt draudus Kopieņu finanšu interesēm un reputācijai vai kādam citam Kopieņu pārvaldītam fondam (Lēmuma 2008/969 4. apsvēruma).

- 2 ABS pamatojas uz brīdinājumiem, kas ļauj noteikt ar subjektu saistītā riska līmeni, iedalot klasēs no *W1*, kas atbilst vismazākā riska līmenim, līdz *W5*, kas atbilst visaugstākā riska līmenim (Lēmuma 2008/969 9. pants).
- 3 Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), kuram ir piekļuve ABS tā pienākumu, kas saistīti ar izmeklēšanas veikšanu un informācijas iegūšanu, lai novērstu krāpšanu, izpildes ietvaros, kopā ar kompetento kredītrikotāju un iekšējo revīzijas dienestu ir atbildīgs par ABS, kuras administrēšanu nodrošina Komisijas grāmatvedis un viņam padotais personāls, brīdinājumu ievades, modificēšanas vai izņemšanas pieprasījumiem (Lēmuma 2008/969 5.–7. apsvēruma un 4.–6. pants).
- 4 Lēmuma 2008/969 4. panta 1. punktā ir noteikts, ka “grāmatvedis ievada, modificē vai izņem ABS brīdinājumus atbilstoši atbildīgā deleģētā kredītrikotāja, *OLAF* un iekšējās revīzijas dienesta pieprasījumiem”. Lēmuma 6. panta 2. punktā ir paredzēts, ka “iepirkuma un dotāciju piešķiršanas procedūru gadījumā atbildīgais deleģētais kredītrikotājs vai viņa personāls pārbauda, vai ABS atrodas brīdinājums, ne vēlāk kā līdz piešķiršanas lēmuma pieņemšanai”.

- 5 Lēmuma 2008/969 10. panta 1. punktā ir noteikts, ka *OLAF* “pieprasa *W1a* brīdinājuma aktivizēšanu, ja tā izmeklēšanas sākumposmā ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka konstatējumi par nopietnām administratīvām kļūdām vai krāpnieciskām darbībām būtu reģistrējami attiecībā uz trešām personām, īpaši tām, kas gūst vai ir guvušas labumu no Kopienas līdzekļiem”.

- 6 Lēmuma 2008/969 10. panta 2. punktā cita starpā ir paredzēts, ka *OLAF* pieprasa *W1b* brīdinājuma aktivizēšanu, ja tā izmeklēšana dod pietiekamu iemeslu uzskatīt, ka galīgie konstatējumi par nopietnām administratīvām kļūdām vai krāpnieciskām darbībām būtu reģistrējami attiecībā uz trešām personām, īpaši tām, kas gūst vai ir guvušas labumu no Kopienas līdzekļiem.

- 7 Lēmuma 2008/969 16. pantā ir precizēts, ka *WI* brīdinājumu “reģistrē tikai informatīvos nolūkos, un tam nevar būt nekādas citas sekas, kā vien tās, ko rada pastiprināti uzraudzības pasākumi”.

Tiesvedības priekšvēsture

- 8 Prasītāja, *Planet AE*, ir Grieķijas sabiedrība, kas sniedz uzņēmumu vadības konsultācijas. Kopš 2006. gada tā kā trīs konsorcijs dalībniece ir iesaistījusies trīs Komisijas finansētos projektos Sīrijā. Kopš 2007. gada 16. oktobra *OLAF* veic izmeklēšanu par prasītāju saistībā ar aizdomām par pārkāpumiem trīs minēto projektu ietvaros.

- 9 Pēc publiskā iepirkuma konkursa, kas tika izsludināts septītās pamatprogrammas pētniecības un tehnoloģiju attīstības darbībām ietvaros, Komisija ar 2008. gada 18. aprīļa vēstuli uzaicināja prasītāju uzsākt sarunas, lai vienotos par subsīdiju nolīguma galīgajiem noteikumiem saistībā ar tās priekšlikumu uzņemt konsorcijs koordinatores pienākumus attiecībā uz projektu “Zināšanu padziļināšana — aktīva uzņēmējdarbība un inovācija izaugsmei un sociālai labklājībai Eiropā” [“Advancing knowledge — intensive entrepreneurship and innovation for growth and social well-being in Europe”] (turpmāk tekstā — “*AEGIS* projekts”). Komisijas vēstulē bija norādīts, ka Kopienas iespējamās subsīdijas nevar pārsniegt EUR 3 300 000 un ka sarunas ir jānoslēdz līdz 2008. gada 30. jūnijam.
- 10 Iepriekš 8. punktā minētās izmeklēšanas gaitā *OLAF* pieprasīja prasītājas reģistrēšanu ABS divas reizes. 2009. gada 26. februārī tas lūdza aktivizēt brīdinājumu *W1a*, un 2009. gada 19. maijā tas lūdza aktivizēt brīdinājumu *W1b*. Reģistrācijas tika veiktas 2009. gada 10. martā un 25. maijā.
- 11 2009. gada 27. februārī Komisija nosūtīja prasītājai saskaņoto subsīdiju nolīgumu (turpmāk tekstā — “Nolīgums”), lai to parakstītu prasītāja, kā arī pārējie konsorcijs dalībnieki. 2009. gada 11. martā prasītāja no savas puses parakstīto Nolīgumu nosūtīja atpakaļ Komisijai.
- 12 2009. gada 4. jūnijā Komisija ar elektroniskā pasta vēstuli informēja, ka Nolīguma parakstīšanas process ir apturēts līdz papildu nosacījuma izpildei, proti, līdz prasītāja būs atvērusi iesaldēto bankas kontu, uz kuru tā saņem tikai daļu no Nolīguma izrietošā avansa maksājuma, kas tai pienākas, tā kā banka atlikušo avansa maksājumu pārskaita tieši pārējiem konsorcijs dalībniekiem. Elektroniskā pasta vēstulē bija norādīts, ka šāda jauna nosacījuma nepieciešamība ir saistīta ar neparedzētu notikumu, proti,

prasītājas reģistrēšanu ABS, attiecīgi aktivizējot brīdinājumu *W1a* un vēlāk brīdinājumu *W1b*.

- 13 Kad prasītāja bija vienojusies ar savu banku, ka tā, saņemot Komisijas pārskaitīto avansu, pārskaita katram konsorcijs dalībniekam tam pienākošos summu, Komisija parakstīja vienošanos 2009. gada 3. jūlijā.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas [agrāk — Pirmās instances tiesa] kancelejā iesniegts 2009. gada 14. augustā, prasītāja cēla šo prasību.
- 15 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 9. novembrī, Komisija iesniedza iebildi par nepieņemamību atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktam.
- 16 Prasītāja savus apsvērumus par Komisijas izteikto iebildi par nepieņemamību iesniedza 2010. gada 5. janvārī.

17 Pieteikumā par lietas ierosināšanu prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt divus lēmumus, proti, *OLAF* 2009. gada 26. februāra un 19. maija lēmumu, par kuriem tā uzzināja 2009. gada 4. jūnijā un saskaņā ar kuriem *OLAF* pieprasīja to reģistrēt ABS, aktivizējot attiecīgi brīdinājumu *W1a* un vēlāk brīdinājumu *W1b*;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Savā iebildē par nepieņemamību Komisija Vispārējai tiesai izvirzīja šādus prasījumus:

— atzīt prasību par nepieņemamu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 Savos apsvērumos attiecībā uz iebildi par nepieņemamību prasītāja Vispārējai tiesai prasa noraidīt iebildi par nepieņemamību un atzīt prasību par pieņemamu.

Juridiskais pamatojums

- ²⁰ Atbilstoši Reglamenta 114. panta 1. un 4. punktam, ja kāds no lietas dalībniekiem to pieprasa, Vispārējā tiesa var lemt par iebildi par nepieņemamību, nelemjot par lietas būtību. Saskaņā ar tā paša panta 3. punktu pārējā procesa daļa notiek mutvārdos, ja vien Vispārējā tiesa nelemj citādi. Šajā gadījumā Vispārējā tiesa uzskata, ka lietas materiāli sniedz visu nepieciešamo informāciju un ka nav jāsāk mutvārdu process.

Par strīda priekšmetu

- ²¹ Vispirms ir jāatzīst, ka, lai gan prasītāja ir lūgusi savos apsvērumos atcelt divus lēmumus, proti, *OLAF* 2009. gada 26. februāra un 19. maija lēmumu, kuros *OLAF* pieprasīja tās reģistrēšanu ABS, no prasības pieteikuma satura skaidri izriet, ka prasījums attiecas arī uz lēmumiem aktivizēt brīdinājumu *W1a* un *W1b*.
- ²² Šajā ziņā ir svarīgi atgādināt, ka saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. pantu un Reglamenta 44. pantu prasības pieteikumā ir jānorāda it īpaši strīda priekšmets un jāiekļauj prasītājas prasījumi. Turklāt saskaņā ar judikatūru prasījumi ir jāizklāsta precīzi un nepārprotami, jo to neizklāstīšanas gadījumā Vispārējā tiesa varētu lemt *infra* vai *ultra petita*, un atbildētāja tiesības varētu tikt pārkāptas (pēc analogijas skat. Tiesas 1962. gada 14. decembra spriedumu apvienotajās lietās 46/59 un 47/59 *Meroni*/Augstā iestāde, *Recueil*, 783., 801. lpp.).

- 23 Tomēr apstrīdētais akts var netieši izrietēt no prasības pieteikumā minētā un tā argumentācijas kopuma (šajā ziņā skat. Tiesas 1994. gada 7. februāra rīkojumu lietā C-388/93 *PIA HiFi/Komisija, Recueil*, I-387. lpp., 10. punkts). Tāpat ir nopriests, ka prasību, kas vērsta pret aktu, kurš veido daļu no aktu kopuma, veidojot vienu veselumu, vajadzības gadījumā var uzskatīt par tādu, kas vērsta pret šiem pārējiem aktiem (šajā ziņā skat. Tiesas 1967. gada 2. marta spriedumu apvienotajās lietās 25/65 un 26/65 *Simet un Feram/Augstā iestāde, Recueil*, 39., 53. lpp.).
- 24 Šajā gadījumā no Lēmuma 2008/969 4. un 5. panta izriet, no vienas puses, ka saistībā ar ABS pieprasījuma aktivizēt brīdinājumu un tā aktivizēšanas nošķiršana ir vienīgi administratīva rakstura un lai centralizētu un standartizētu minētās sistēmas tehnisko administrēšanu, un, no otras puses, ka šajā sistēmā pēc pieprasījumiem aktivizēt brīdinājumu tiek ievadīti faktiskie brīdinājumi, neveicot pamatojuma pārbaudi.
- 25 Tādējādi, tā kā vienam Komisijas dienestam, proti, Komisijas grāmatvedim vai viņam padotam personālam, tiek noteikti ABS administrēšanas uzdevumi, tādi kā ABS brīdinājumu ievadīšana, modificēšana vai izņemšana, Lēmumā 2008/969 ir paredzēts, ka nosacījumi šādu pasākumu piemērošanai tiek ievēroti un analizēti dažādos Komisijas dienestos (atbildīgais deleģētais kredītrīkotājs, *OLAF* ģenerāldirektors vai direktors, vai iekšējais revīzijas dienests), kuriem jānodod savas iegūtās ziņas attiecībā uz šādu pasākumu nepieciešamību grāmatvedim, kam ir jāizpilda prasītais pasākums. No tā izriet, ka no minētajā sistēmā reģistrētā subjekta viedokļa pieprasījums aktivizēt brīdinājumu un faktiskais brīdinājums sistēmā ir aktu kopums, kas veido vienu veselumu.
- 26 Turklāt iebildē par nepieņemamību Komisija pamatojas uz premisu, ka lēmumi aktivizēt brīdinājumu *W1a* un *W1b* ir apstrīdēti un ka tie ir strīda priekšmeti, neraugoties uz prasītājas formālajiem prasījumiem attiecībā uz *OLAF* prasībām reģistrēt ABS.

Tādējādi minētajā iebildē tā izvirza tikai argumentus par to, ka minētie lēmumi nav apstrīdētie akti. No tā izriet, ka Komisija nav kļūdījiesies par prasītājas nodomu lūgt atcelt lēmumus aktivizēt minētos brīdinājumus un ka atbildētāja tiesības netiks aizskartas ar to, ka minētie lēmumi arī veido strīda priekšmetu.

- 27 Līdz ar to, ievērojot iepriekš 22. un 23. punktā minēto judikatūru un ņemot vērā šīs prāvas īpašos faktus, ir pamats uzskatīt, ka prasība, kas formāli vērsta attiecībā uz *OLAF* 2009. gada 26. februāra un 19. maija lēmumiem, ar kuriem tas lūdza reģistrēt prasītāju *ABS*, ir jāuzskata, ciktāl nepieciešams, arī par tādu, kas vērsta attiecībā uz lēmumiem aktivizēt brīdinājumu *W1a* un *W1b* (turpmāk tekstā — “strīdīgie akti”).

Iebilde par nepieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 28 Prasītāja norāda gan prasības pieteikumā, gan savos apsvērumos par iebildi par nepieņemamību, ka strīdīgajiem aktiem bija obligātas juridiskas sekas un ka tie ietekmēja tās intereses, grozot tās faktisko un tiesisko stāvokli.
- 29 Prasītāja pirmām kārtām norāda, ka strīdīgie akti būtiski aizkavēja Nolīguma parakstīšanu. Tas radīja prasītājai papildu izdevumus, jo tai bija jāgroza Nolīguma izpildes

grafiks un jānoslēdz aizdevuma līgums iestājušos saistību izpildei sakarā ar Komisijas solītā avansa maksājuma nepārskaitīšanu. Tā arī apgalvo, ka tā bija uzsākusi pakalpojumu sniegšanu sākot ar 2009. gada 1. janvāri, kā bija paredzēts pārrunās un ko apstiprināja Komisija, un līdz ar to bija pildījusi savas finansiālās saistības.

30 Prasītāja uzskata, ka strīdīgie akti izraisīja arī nosacījuma par iesaldēto bankas kontu piemērošanu, kas nebija paredzēts pārrunās, kuras norisinājās un tika noslēgtas pirms minēto aktu pieņemšanas.

31 Prasītāja turklāt norāda, ka strīdīgie akti ir apstrīdami, jo tie grozīja tās faktisko stāvokli. Šajā ziņā tā apstiprina, ka Nolīguma parakstīšanas aizkavēšanās, kā arī ierobežojums izmaksāt avansa maksājumu uz tās kontu kaitēja tās reputācijai, radot tai neveiklu situāciju attiecībā ar pārējiem konsorcijs, kura dalībniece tā bija, dalībniekiem, kuriem tai bija jāizskaidro Komisijas rīcība. Prasītāja uzskata, ka strīdīgie akti arī ietekmēja tās stāvokli, kurā tā atradās pirms strīdīgo aktu pieņemšanas, proti, grozot to no "projekta ieguvējas", esot konsorcijs koordinatorei, uz "projekta ieguvēju", esot nosacītai konsorcijs koordinatorei.

32 Lai pamatotu iebildi par nepieņemamību, Komisija uzskata, ka strīdīgie akti pēc sava rakstura nav apstrīdami prasības atcelt tiesību aktu ietvaros, jo tie ir parasti informēšanas un piesardzības pasākumi. Šajā ziņā tā atsauca uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru iekšēja rakstura pasākumi, kas nerada tiesiskas sekas ārpus Kopienas administrācijas jomas, nav tiesiskuma kontroles priekšmets saskaņā ar EKL 230. pantu.

Turklāt tā norāda, ka strīdīgie akti ir tikai piesardzīgas uzvedības izpausme, kas tai ir jāievēro pirms liguma saistībā ar Savienības finanšu līdzekļiem noslēgšanas.

- 33 Pēc Komisijas uzskata, ja arī prasītājas reģistrēšana ABS radīja atbildīgajiem kreditorotājiem uzraudzības pienākumus, prasītāja nav pierādījusi, ka strīdīgie akti bija radījuši tai tiesiskas sekas, radot aizskārumu tās tiesībām vai uzliekot tai jaunus pienākumus. Šajā ziņā tā noraida domu, ka Nolīguma parakstīšanas aizkavēšanās radīja prasītājai tiesiskas sekas. Tā uzskata, ka šāda aizkavēšanās nereti notiek darījumu pasaulē, kad dalībniekiem rodas nepieciešamība aizsargāt savas attiecīgās intereses, un tā tas arī notika šajā gadījumā citu jautājumu regulējuma ietvaros. Tādējādi minētā kavēšanās nav radījusi prasītājai ne kādus pienākumus, ne tās tiesību judikatūras attiecībā uz aktiem, kas var būt prasības priekšmets saskaņā ar EKL 230. pantu, izpratnē aizskārumu.
- 34 Komisija arī norāda, ka nav tiešas cēloņsakarības starp, no vienas puses, strīdīgajiem aktiem un, no otras puses, prasītājas vērsanos pēc bankas aizdevuma, kā arī tās kavēšanos veikt avansa maksājumus pārējiem konsorcija dalībniekiem. Tā uzskata, ka prasītājas vērsanos pēc bankas aizdevuma izraisīja tās vēlēšanās veikt izmaksas vēl pirms Nolīguma parakstīšanas, un tas nebija strīdīgo aktu sekas. Tāpat risinājums, kas galu galā tika panākts saistībā ar avansa maksājuma izmaksu pārējiem konsorcija dalībniekiem, esot bijis starp dalībniekiem, prasītāju un to bankām īstenoto “konsultāciju—pārrunu” rezultāts, un risinājums nebija strīdīgo aktu “automātiskas sekas”.
- 35 Turklāt Komisija norāda, ka noteikums, saskaņā ar kuru prasītāja nevarēja administrēt avansa pārskaitījumu pārējiem konsorcija dalībniekiem, atbrīvoja to no pienākuma, un līdz ar to tas nevar tikt uzskatīts par kaitējumu.

- 36 Visbeidzot Komisija uzskata, ka konsorcijs pārējo dalībnieku uzdotie jautājumi prasītājam attiecībā uz Nolīguma parakstīšanas aizkavēšanos un uz minētajiem jautājumiem sniegtās atbildes nerada tai tiesiskas sekas.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 37 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasību atcelt tiesību aktu var celt par visiem iestāžu veiktajiem pasākumiem, kuri ir paredzēti tiesisku seku radīšanai, neatkarīgi no to rakstura vai formas. It īpaši apstrīdami EKL 230. panta izpratnē ir visi akti, kas rada saistošas tiesiskās sekas, kuras ietekmē prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (Tiesas 1981. gada 11. novembra spriedums lietā 60/81 *IBM/Komisija*, *Recueil*, 2639. lpp., 9. punkts, un 2008. gada 17. jūlija spriedums lietā C-521/06 P *Athinaiki Techniki/Komisija*, Krājums, I-5829. lpp., 29. punkts).
- 38 Savukārt nepieņemamas ir prasības, kas vērstas pret aktiem, kas ir administrācijas iekšēja rakstura pasākumi un kas līdz ar to nerada nekādas sekas ārpus tās (skat. Tiesas 1986. gada 4. jūnija rīkojumu lietā 78/85 *Groupe des droites européennes/Parlements*, *Recueil*, 1753. lpp., 10. un 11. punkts, un Tiesas 1990. gada 9. oktobra spriedumu lietā C-366/88 Francija/Komisija, *Recueil*, I-3571. lpp., 9. punkts un tajā minētā judikatūra). Lai pamatotu iebildi par nepieņemamību, Komisija balstās uz šo pēdējo judikatūru un norāda, ka stridīgie akti nav apstrīdami, jo tie ir parasti iekšēji informēšanas pasākumi.
- 39 Šajā ziņā ir jānorāda, ka tas, ka administrācija veic datu apstrādi pilnībā iekšējiem mērķiem, it īpaši šos datus savācot, tos apstrādājot un tos izmantojot tādiem mērķiem,

pilnībā neizslēdz to, ka šādas darbības var nodarīt kaitējumu iepriekš 37. punktā minētās judikatūras izpratnē pārvaldāmo personu interesēm. Šāda kaitējuma esamība ir atkarīga no vairākiem faktoriem, it īpaši apstrādāto datu rakstura, minētās apstrādes īpašā mērķa, precīzām sekām, kuras šāda apstrāde var radīt, un atbilstības starp, no vienas puses, minētās apstrādes mērķi un, no otras puses, piemērojamajiem administrācijas kompetences ierobežojošajiem noteikumiem.

40 Attiecībā uz iepriekš minēto pēdējo elementu Vispārējā tiesa konstatē, ka Lēmumā 2008/969, uz kura ir pamatoti strīdīgie akti, nav atsauču uz jebkādiem primāro vai sekundāro aktu noteikumiem, kas tieši piešķir Komisijai kompetenci izveidot, izmantot un pārvaldīt juridisku un fizisku personu, par kurām ir aizdomas, ka tās rada risku Savienības finanšu interesēm, datu bāzi. Ja Lēmuma 2008/969 3. apsvērumā ir atsauce uz Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Finanšu regula”), ir jākonstatē, ka minētās regulas 95. pantā tādā redakcijā, kas piemērojama šīs situācijas faktiem, ir paredzēta tikai centrālas datu bāzes izveidošana, iekļaujot fiziskas un juridiskas personas, kas nevar izmantot Savienības finanses sakarā ar maksātnespēju, sodāmību par smagu profesionālu pārkāpumu vai kriminālu nodarījumu, kas nodara kaitējumu Savienības finanšu interesēm.

41 Lai gan prasītāja nav izvirzījusi pamatu šajā sakarā, akta izdevēja kompetences pārbaude ir sabiedriskās kārtības jautājums, kurš kā tāds ir jāizvirza pēc savas ierosmes (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2003. gada 28. janvāra spriedumu lietā T-147/00 *Laboratoires Servier/Komisija, Recueil*, II-85. lpp., 45. punkts, un 2010. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-160/08 P *Komisija/Putterie-De-Beukelaer*, Krājums, I-3751. lpp., 61. punkts).

- 42 Tātad, lai pārbaudītu, vai strīdīgie akti nav spēkā tāpēc, ka ir pieļauts kompetences trūkums *ratione materiae*, ir jāpārbauda tieši šī paša iemesla dēļ to saturs (šajā ziņā skat. Tiesas 1991. gada 13. novembra spriedumu lietā C-303/90 Francija/Komisija, *Recueil*, I-5315. lpp., 10. punkts, un 1997. gada 20. marta spriedumu lietā C-57/95 Francija/Komisija, *Recueil*, I-1627. lpp., 9. punkts).
- 43 Tomēr, lai lemtu par Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību un pieņemot šajā stadijā, ka Komisija ir pilnvarota veikt apstrīdētajos aktos norādīto datu apstrādi, ir jāpārbauda, vai subjekta brīdinājums ABS, it īpaši *W1* klasē, ir pasākums, kurš tikai skar attiecības starp priekšnieku un viņam pakļautajiem un kura sekas izpaužas Savienības iestāžu, organizāciju un struktūru iekšējā jomā.
- 44 Šajā ziņā no Lēmuma 2008/969 6. panta izriet, ka budžeta saistību ietvaros, kā arī iepirkuma vai subsīdijas piešķiršanas ietvaros Komisijas kompetentajiem kredītrīkotājiem jāpārbauda, vai par subjektiem, kas ir pretendenti, ir iekļauts brīdinājums ABS. Ja tā ir, tad Lēmuma 2008/969 15.–17. pantā un 19.–22. pantā ir iekļauts pilnvarojums un pienākums attiecīgajam grāmatvedim vai kredītrīkotājiem veikt īpašus pasākumus attiecībā uz minēto subjektu vai attiecīgo projektu. Tādējādi, ievērojot Lēmuma 2008/969 mērķi, proti, aizsargāt Savienības finanšu intereses budžeta saistību izpildes ietvaros, brīdinājuma ABS ietekme uz subjektu pat *W1* klasē nevar tikt ierobežoti attiecināta uz Savienības iestāžu, organizāciju un struktūru iekšējo jomu, un šāds brīdinājums katrā ziņā ietekmē attiecības starp attiecīgajiem kredītrīkotājiem un šo uzņēmumu.
- 45 Lai gan Lēmuma 2008/969 16. pants, saskaņā ar kuru “*W1* brīdinājumu reģistrē tikai informatīvos nolūkos, un tam nevar būt nekādas citas sekas, kā vien tās, ko rada pastiprināti uzraudzības pasākumi”, ir mazāk ierobežojošs nekā minētā lēmuma 15., 17. un 19.–22. pants, no 16. panta formulējuma, kā arī no šī lēmuma struktūras izriet,

ka *WI* brīdinājuma konstatēšana patiesībā izraisa pienākumu attiecīgajam kredītrīkotājam veikt pastiprinātas uzraudzības pasākumus, kurus turklāt atzīst Komisija tās iebildē par nepieņemamību. Tādējādi *WI* brīdinājums zaudētu jebkādu lietderīgumu, ja attiecīgajam kredītrīkotājam, kas ir informēts par aizdomām par krāpšanu vai nopietnu administratīvu kļūdu (skat. Lēmuma 2008/969 10. pantu), nebūtu pienākuma nodrošināt pastiprinātas uzraudzības pasākumus.

46 Šajā gadījumā attiecīgā kredītrīkotāja no strīdīgajiem aktiem izrietošais pienākums veikt pasākumus attiecībā uz prasītāju var tikt skaidri izsecināts no elektroniskā pasta vēstules, kuru Komisija tai nosūtīja 2009. gada 4. jūnijā. Šajā vēstulē par *AEGIS* projekta piešķiršanas lietu atbildīgā persona informēja prasītāju, ka saistībā ar tai noteikto brīdinājumu Nolīguma parakstīšana tiek atlikta un papildu nosacījums tiek paredzēts, un ka tās pakalpojums nav ar to saistīts.

47 Tātad, tā kā ir nodibināts, ka strīdīgie akti faktiski izraisīja ietekmi ārpus Komisijas iekšējo attiecību jomas, ir jāpārbauda, vai tie var tikt uzskatīti par tādiem, kas rada saistošas tiesiskas sekas, kuras skar prasītājas intereses, būtiski grozot tās tiesisko stāvokli.

48 Šajā ziņā ir jānorāda, ka subjektus, kas lūdz Savienības finanšu līdzekļu izmantošanu, ietekmē brīdinājums ABS, jo, lai tie varētu īstenot savas finanšu intereses, tiem jāpielāgojas pastiprinātiem īpaši tiem noteiktiem piesardzības nosacījumiem un pasākumiem, kurus nosaka attiecīgais kredītrīkotājs. Šādi piesardzības nosacījumi un pasākumi var būt vēl neparedzētas jaunas līgumsaistības un ekonomisks slogs vai — kā šajā gadījumā — tie var radīt būtisku ietekmi uz konsorcijs, kura dalībniece tā bija, iekšējo uzbūvi.

- 49 Šajā gadījumā sākot no tās reģistrācijas ABS, aktivizējot brīdinājumu *W1a*, prasītāja atradās nelabvēlīgā situācijā, salīdzinot ar to, kādā tā atradās laika periodā līdz strīdīgo aktu pieņemšanai, jo Komisijai, kā tas ir nodibināts iepriekš 45. punktā, bija jāpieņemero pastiprinātas uzraudzības noteikumi. Šādu prasītājas tiesiskā stāvokļa maiņu pierāda Komisijas 2009. gada 4. jūnija elektroniskā pasta vēstule un tai sekojošās izmaiņas, no kurām izriet, ka, lai varētu noslēgt līgumu par *AEGIS* projektu, prasītājai bija jāatsakās no avansa maksājumu sadales starp konsorcijs, kura dalībniece tā bija, dalībniekiem vadības.
- 50 Precizējot, Komisija tās 2009. gada 4. jūnija elektroniskā pasta vēstulē paziņoja, ka iepriekš neparedzēta problēma, proti, brīdinājums ABS attiecībā uz prasītāju, noveda līdz Nolīguma parakstīšanas atlikšanai un sīki izklāstīja pasākumus, kuri prasītājai ir jāizpilda, lai no jauna izpildītu nosacījumu, kuru Komisija tai noteica Nolīguma parakstīšanai.
- 51 No iepriekš minētā izriet, ka strīdīgie akti ietekmēja prasītājas sarunu vešanas brīvību, tās konsorcijs uzbūvi un tātad arī tās iespējas efektīvi noslēgt *AEGIS* projektu. Prasītājas iespējas izmantot tiesiskuma kontroli attiecībā uz strīdīgo aktu pamatojuma būtiskumu noliegums nav saderīgs ar Savienību, kurā valda tiesiskuma princips.
- 52 Tas tā ir vēl jo vairāk, ja ņem vērā, ka Lēmumā 2008/969 nav paredzētas nekādas tiesības juridiskām un fiziskām personām saņemt informāciju un vēl mazāk tikt uzklautsītām pēc to ierakstīšanas ABS, aktivizējot brīdinājumus *W1*, *W2*, *W3*, *W4* un *W5b*. Protams, persona, kura viena vai otra iemesla dēļ ir informēta par tās ierakstīšanu minētajā sistēmā, saskaņā ar Lēmuma 2008/969 8. panta 2. punkta b) apakšpunktu var prasīt labot ar to saistītos datus. Tomēr lēmums veikt šādu labojumu pilnībā ietilpst administrācijas rīcības brīvībā, proti, dienesta, kas bija lūdzis šīs personas ierakstīšanu šajā sistēmā, kompetencē.

- 53 Visbeidzot, ir jānorāda, ka strīdīgie akti nav uzskatāmi par neapstrīdamiem starpposma vai sagatavojošiem aktiem. Tie ne tikai atbilst apstrīdamu aktu tiesiskām pazīmēm (skat. iepriekš 44.–48. punktu), bet arī veido īpaša procesa beigas, proti, subjekta ierakstīšanu sarakstā ar “brīdinājuma signālu”, neuzklausot to sakarā ar minētās ierakstīšanas iemesliem, un ir nošķirami no lēmumiem, saskaņā ar kuriem tiek izpildīti dažādi īpaši Lēmumā 2008/969 paredzēti pasākumi (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *IBM/Komisija*, 11. punkts).
- 54 No iepriekš minētā izriet, ka Komisijai nav pamata apgalvot, ka prasības pieteikums ir nepieņemams.
- 55 Līdz ar to no tā izriet, ka Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 56 Reglamenta 87. panta 1. punktā ir noteikts, ka lēmumu par tiesāšanās izdevumiem ietver galīgajā spriedumā vai rīkojumā par tiesvedības izbeigšanu.
- 57 Tādējādi šajā tiesvedības stadijā lēmuma par izdevumiem pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) iebildi par nepieņemamību noraidīt;**
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

Luksemburgā, 2011. gada 13. aprīlī.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

E. Moavero Milanesi